

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ετος Β'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ. 99

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

'Η πυρόφρενη σπεία και προκαρυός διά τα; 'Αλήσι; και τὸν Παρθενόδρομο; **12**, διά τα; 'Επιφρύνης δρυγαράς; **13** και διά το 'Εξωτερικόν φόρτων; **20**.

'Αργαλός; και αβανούρης; πετρώματα εἰς τὴν πελοποννήσιαν σαΐδα πρᾶ; 50 λιστές δ' αγάρα;

Τίμη Φύλλου Δεπτα 20

Εκ Αθηναίων την 9 Αυγούστου 1887

Τίμη Φύλλου Δεπτα 20

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΔΕΠΡΕΤΗΣ

Τὴν 17/29 Ιουλίου παρελθόντος ἐτελεύτησεν ἐν Στραδέλλαρ ὁ **ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΔΕΠΡΕΤΗΣ**, εἰς τῶν ἐνδόξων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας. Ο ἀνὴρ οὗτος ὑπῆρξεν ἀξιος θεαματισμοῦ οὐ μόνον διὰ τὴν ἔξοχον αὐτοῦ ἴκανότητα καὶ διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος του ἀκεραιότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπέριττον τοῦ βίου, ὅπερ συνεδυάζετο ἐν αὐτῷ μετ' ἄκρας ἀξιοπρεπείας. Γεννηθεὶς τὸν Ἰανουαρίου τοῦ 1813 ἐν Μοναστηρίῳ Corto, διεδίωσε τὸ πλεῖστον ἐν τῇ κομφῆ πολιτικῇ Στραδέλλαρ, ἡς διετέλεσε δήμαρχος μόλις ἥγων τὸ εἰκοστόν τέταρτον τῆς ἡλικίας ἦτος, καὶ ὅπου μετήρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικτύρου. Ἀπό τοῦ 1848 διετέλεσε διακόνος βουλευτής, ἐγίνετο δὲ

τετράκις πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τοὺς ὑπουργός, καὶ ἀπὸ τοῦ 1876 θεωρεῖτο ὡς ὁ διευθύνων τὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας. Τῷ 1882 ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπουργός. Ήτο τότε πρὸ δωδεκαετίας βουλευτής καὶ ἡδη πεντηκονταετής τὴν ἡλικίαν, ὅτε ὁ Ρατάτσος ἐπρότεινεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ Βίκτοροι Εμμανουὴλ ὡς ὑπουργόν. Ὅπασπιστης τις ὑπῆργεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεγρόν δωμάτιον, ἐν τῷ τότε πρωτευόμενῃ τοῦ Ἰταλικοῦ βασιλείου Φλωρεντίᾳ. Εἰς τῶν φίλων του τῷ ἡγόρασεν διρχῶν ὑποκάμπιτον διὰ τὴν παρουσίαν εἰς τὸν βασιλέα, διότι ὁ ἐπίδοξος ὑπουργός δὲν εἶγεν ἐν τῇ θιατισθήκῃ του εὑπαρουσιστον τοιούτον. Ότε ὁ Δεπρέτης ἤρχετο

εκ Στραδέλλας εἰς Τουρίνον, εἰς Φλωρεντίαν ἢ εἰς Ρώμην, ἔτη ἐν ταῖς αἰθουσαῖς τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἐν διοικήσει τοῦ πληρόνων ἐνοίκιον οὐχὶ πλέον τῶν εἰκοσιπέντε φράγκων κατὰ μῆνα. Ἐννοεῖται δ' ὅτι ἐμενει μακρὰν τῶν διατελέσσεων καὶ τῶν δεξιώσεων τῶν λαμπρῶν τούτους πρωτεύουσαν. Πρωθυπουργός ὁν τὴν τῆρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ἔξηκολούθει οἰκιν ἐν μικρῷ διοικήσει τῆς «Maria de Fiori» ἐν Ρώμῃ, ἐν τῇ οἰκίᾳ χήρας γαλλίδος κομμωτρίας. Ἐξῆλθε δὲ τῆς πανιχρήτητος τάυτης ὅμιλας τῇ τοῦ πτωχοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἔζησεν ὄπωσδιν ἀνετώτερον, κατίτοι πάντοτε ἀπλούστατα, διετελέσθη διατελέσθητης ἡδη ἐνυμφεύθη τὴν Ἀμαλίαν Φλάρερ, χαρίεσσαν κυρίαν, χήραν νέου φίλου του, ὃν εἶγεν ἀλλοτε προστατεύσει. Μάχη τῆς ἐποχῆς ἔκεινης ἀπιμέλητος τὴν περιοδήν, μετὰ τὸν γάμον του ἐγένετο κάπως μᾶλλον φιλόκαλος, ἀλλ' οὐδὲν μετέβαλεν ἐκ τῆς ἀπλότητος τῶν ἥδων, τῶν κλίσεων καὶ τῶν ἴδεων, τῆς ἀνέκαθιν χαρακτηριστικῆς τὸν ιδιορυθμὸν τόπου μέρους τοῦτον ἀνδρα. Πρωθυπουργός ὁν ἐποιεῖ συχνάκις μακρὰς διατριβῆς ἐν Στραδέλλα, ἔνθα κατώκει ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Δεπρέτην κειμένη Ιδιοκτήτην διοικόφῳ οἰκίᾳ του, ἵες ἡ ἀνα ὄροφὴ ἡτοι ἐνοικιασμένη». Ἐκεῖ ἐδέχετο τοὺς φίλους του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ κηπαρίῳ του, καὶ ἔκειθεν διημύσυνεν ὡς ἀπὸ παριωπῆς τὴν τε ἑσωτερικὴν καὶ τὴν ἑξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων παθόμεια, διτὶ δὲ ἔσχος οὗτος πολιτικός ἀνὴρ δὲν θὰ τίθηται νὰ πολιτευθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Διότι παρ' ἡμῖν ὁ ἡγέτης κόμματος, δέον νὰ εἴναι διαρκῶς ἔγκατεστημένος ἐν τῇ πρωτευούσῃ, νὰ κατοικῇ δὲ ἐν οἰκίᾳ μεγάλῃ, ἔχοντας αἰθουσαῖς καὶ καπνιστήρια εὐρύχωρα, καὶ παριχούσῃ ἀπὸ πρωΐ μέχρι τῆς Ἰτιας μετὰ μεσονύκτιον εἰς τοὺς ὀπαδούς του κόμματος ὅλας τὰς ἀναπαύσεις ἔγχωριας λέσχης. Ὁ ἡγέτης γινόμενος πρωθυπουργός δέον πρὸς τούτους νὰ ἔχεται τὴν ὑπηρεσίαν πλείστουν ἀκαταρτίστων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Τοῦ Ἑλλήνος πολιτευομένου ὅλων, ἀπλοῦ βουλευτοῦ, ὑπουργοῦ, ἡγέτου ἀντιπολιτεύσεως ἢ πρωθυπουργοῦ τὸ κύριον ἔργον, τὸ ἀπορρεφοῦν ὅλον σχεδὸν τὸ ἡμερονύκτιον, θεωρεῖται τὸ τοῦ ρουσφετολόγου, κατὰ τὴν ἀγγορίαν ἔκφρασιν, ἢ τὸ τοῦ θεληματάρη, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν Ἐπτανησίων. Διὰ ταῦτα ἔλλην πολιτευόμενος, βουλευτής, πρύεδρος βουλῆς, ὑπουργός, ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πρωθυπουργός, διαιμένων τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐν μικρῷ ἀπαρχικῇ πόλει, καὶ κατοικῶν προσωρινῆς ἐν Ἀθήναις ἐν μικρῷ διοικήσει τὸ ἐνοίκιον παρά τινι κομμωτρίᾳ, δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ. Ἐν Ἑλλάδι δὲ ἡγέτης, ἐντὸς ἡ ἔκτος τῶν πρεγμάτων, πρέπει κατ' ἐλάχιστον δρον νὰ ἔχῃ πεντήκοντα γιλιάρων δραχμῶν εἰσόδημα, ἵτοι ἕνδει τοῦλάχιστον ἔκπαμμαρίου δραχμῶν παραγωγῶν περιουσίαν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καπνὸς δὲν φαίνεται πλέον εἰς τὰ ὅρη μας, ἀλλὰ δὲν φαίνεται διότι τὰ δάση τῆς Ἀττικῆς ἔκκησαν ὅλα, καίουνται δὲ ἀλλα δάσην κείμενα εἰς ἐπαρχίας ἀπωτέρας. Οἱ «Ἑλληνες», ἔγραψε μίχ ἐφημερίς, ἐδείχθησαν ἀπηνέστεροι τοῦ Ἱεροάρμητ, καταπτρέψαντες ἐν ὀλίγαις ἡμέραις περισσότερα δάσην, ἀφ' ὅσα κατέστρεψαν ἔκεινος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπιδρομῆς του. Λησμονοῦν δύως οἱ τοιαῦτα ἀσεβῆ γράφοντες, διτὶ οἱ «Ἑλληνες» ἐδοξάσθησαν πάντοτε ὡς πυρποληταί. Αὐτὴ ἡ ἀσθεστος φλόξ, καίουσσα ἐπὶ τόσας ἡμέρας τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ κατασθεννυμένη ὡς ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήθι βάθτος, δὲν εἴναι ἀπόδειξις διτὶ συνεχίζονται αἱ εὔχλεες παραδόσεις τοῦ ἐλληνικοῦ πυρός;

***

Θῦμα μιᾶς τῶν τελευταίων πυρκαϊῶν τῆς Πεντέλης ὑπῆρξε καὶ εἰς δυστυχής ἀγριόχοιρος, διστις εὑρέθη πυρκαϊστος. Κατὰ βασίμους πληροφορίας, δὲ τυχής αὐτὸς μεταστὰς τῶν δασῶν τῆς Πεντέλης ἔζητοσεν ἔκουσίως τὸν θάνατον καὶ ἐφίρθη εἰς τὰς φλόγας, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὴν ὑπεροχήν τῶν γειτόνων του μοναχῶν τῆς Πεντέλης, οἵτινες ὑπερέβικον αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ δύο συστατικὰ τοῦ ὄνοματός του.

***

Ζέστη φοβερά, τρομακτική, ἀνυπόφορος!

Καὶ τὸ θερμόμετρον ἀνέρχεται, ἀνέρχεται ὅλον καὶ οὐκ ἔστι δύναμις Κοκκίδη, ἵτις δύναται νὰ τὸ σταματήσῃ. Ο κόσμος τρέχει ὡς μαινόμενος δεξιά, ἀριστερά, εἰς τὰς ἔξοχας καὶ εἰς τὰ Φάληρα. Προχθὲς εἴτε μίαν γωνίαν τῆς φα-

ληρικῆς ἀκτῆς ἡκούσθη φιλορείζων νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ πρὸς μίαν φλογερὰν καλλονήν:

— «Ηθελα νὰ ἡμουν θερμόμετρον!»

— Διατί;

— Διότι σιμά σου θ' ἀνέβαινα γρήγορα εἰς πολὺ ὑψηλούς βαθμούς.

***

* * * * *

«Δμεσον καὶ φυσικώτατον ἀποτέλεσμα τῆς ἑξιρετικῆς αὐτῆς θερμότητος ἡτοι ἡ ἀπεργία τῶν θερμαστῶν. Είχον δίκαιον οἱ ταλαιπωροί. Εν τοικύταις ἡμέραις καθ' ἀρ. ἡ φύσις μεταβάλλεται εἰς εὔρεται κάμινον, ἡ ὑπηρεσία των ἡτοι ὅλως διόλου περιττή.

***

«Ο ἡλιος εἴτε ἐκ ζηλοτυπίας πρὸς τὴν σελήνην, εἴτε βαρυθεῖς τὰς ἐκτοξευομένας κατ' αὐτοῦ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ καύσωνος ἀράς, ἐπαθε καὶ αὐτὸς μίαν μικρὰν ἔκλειψιν. Καὶ εἴναι ἀληθὲς ἀπορον, πῶς τὸ φωνόμενον αὐτὸ δὲν συμβαίνει συχνότερα, ἀφοῦ ἀδικκόπως τὸτε ἐπισκιάζει ὁ κ. Πύρλας μὲ τοὺς Φοίβους καὶ μὲ τοὺς Ἡλίους του.

***

Διπλωματικό.

Αἱ μετὰ τῆς Σερβίας ἀνέκαθεν φιλικαὶ ἡμῶν σχέσεις συστίγκουνται διημέρερχι. Η διεύθυνσις τῆς ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβείας ἀνετέθη ἐσχάτω; εἰς τὸν διερμηνέχ κ. Μουσικόν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία διτὶ αἱ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν σχέσεις θὰ εἴναι ἀρμονικαί.

***

Αἱ μετὰ τῆς Αύστριας σχέσεις ἡμῶν ἀπεναντίκες ἥρχισαν νὰ γίνωνται ἀρκετὰ φυχράτι. Ο πρωθυπουργός μας κατήγγειλε τὴν μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης σύμβασιν, πράγμα τὸ ὅποιον βεβαίως οὐδεῖς θὰ ἐτόλμη νὰ ὑποθέσῃ πρὸ τριῶν μηνῶν. Τεκμήριον ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ πρὸς τὴν Αύστριαν φλογερὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ μας ἔρως ἐθερικώθη.

***

Καὶ μὲ τὴν Τουρκίαν ἐπίσης κάτι θὰ συμβαίνῃ, διότι δὲν εἴναι φυσικόν νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν ἐνταῦθα πρεσβείαν μάγειρος γνήσιος ὄθωμανός, καὶ ἐντοσούτῳ ἀδιόρθωτος οίνοπότης, διτὶς νὰ συλλαμβάνεται κάθε τόσον εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος φωνάζων καὶ δεριζων. Ο κ. Δηλιγιάννης μαθὼν τὰ γενόμενα, εἰπεν ἀνεπιφυλάκτως εἰς τοὺς φίλους του διτὶ η Τουρκία κάτι μᾶς μαγειρεύει.

***

Δέν ἡλπίζομέν ποτε ὁ γηραιός καὶ πεφιλημένος λάτρις τῶν Μουσῶν κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆς νὰ δείξῃ εἰς τὸ γῆρας τοῦ τόσην ἀστοργίαν πρὸς τὰς Μούσας. Ωστε νὰ προτείνῃ, διπας τὸ παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος κηπάριον ἀποκληθῆ Κήπος Μουσῶν καὶ τοποθετηθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ τ' ἀγάλματα τῶν Μουσῶν. «Αν ἡ ἐπιθυμίας τοῦ γηραιοῦ σοφοῦ ἔξεπληροῦτο, τόσα σαγηματα πράγματα θὰ ἔβλεπον τελούμενα ἐντὸς τοῦ κήπου των αἱ ἀγναντεῖς Ελικωνιάδες κόραι, ωστε ἐντὸς ὅλιγου θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἀποτροπαίους Ερριννύς!»

***

Μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐκομίσθη ἐντὸς πυξίδος ἀργυρᾶς πολυτίμου καὶ κατετέθη ἐνταῦθα ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀειμνή-